

NEW YORK TIMES BESTSELLER

GÖLGELERİN EFENDİSİ

SORATO'DA
PUSU

JOHN FLANAGAN

1. Baskı: Beyaz Balina Yayınları, 2025

GÖLGELERİN EFENDİSİ - 18
SORATO'DA PUSU

JOHN FLANAGAN

Özgün adı: Ranger's Apprentice - 18
The Royal Ranger
Ambush at Sorato

ISBN: 978-605-188-802-6

©Metin, John Flanagan, 2024

©Bu kitabın ilk baskısı Penguin Random House Australia Pty Ltd.
tarafından, 2024'te gerçekleştirilmiştir.

© Bu kitabın Türkçe yayın hakları Anatolia Lit Telif Hakları Ajansı aracılığıyla,
Random House Australia Pty Ltd.den alınmıştır ve Beyaz Balina Yayınları'na aittir.

Yayın yönetmeni: Bülent Oktay
Editör: Gökçe Demirelli Buran
İngilizceden çeviren: Görkem Görk
Grafik uygulama: Kübra Yeşilyurt Çakır

Baskı: Anıt Ofset Matbaacılık ve Ambalaj San. Tic. Ltd. Şti.
Cilt: Deniz Matbaacılık
Matbaa Sertifika No: 77699

Beyaz Balina Yayın Sanat Dağıtım Paz. San. ve Tic. Ltd. Şirketi

Ömerli Mah. Harman-tepe Cad. No: 17 Kat: 4
Arnavutköy / İstanbul

Tel: 0212 544 41 41/Faks: 0212 544 66 70

Yayınevi Sertifika No: 49238 info@beyazbalina.com.tr

NEW YORK TIMES BESTSELLER

GÖLGELERİN EFENDİSİ

SORATO'DA
PUSU

JOHN FLANAGAN

İngilizceden çeviren: Gökem Gök

Arridi süvari alayı iki sıra hâlinde Toskan düzlükte ağır ağır ilerledi. Arkalarında oluşan zayıf toz bulutu, gelişlerinin habercisiydi. Onu dağıtmaya yetecek rüzgâr olmadığından atlıların arkasından havada asılı kaldı. Yarım kilometre kadar ötede, alçak bir bayırda, gözlemcilerden oluşan küçük grubun kulağına toynak sesleri geldi.

Bayırda, gözlemcilerin biraz uzağında işaretçilerden bir ekiple duran Selethen, “Dur!” diye emir verdi. Adamlarından biri hemen kırmızı beyaz damalı büyük bir bayrağı havaya kaldırdı. Onu ileri geri iki kere sallayıp, hızlıca indirerek gözden yok etti. Gözlemciler, aşağıdaki düzlükte verilen emri uzaktan duydular ve atlılardan oluşan iki sıra anında durdu. Atlıların kaldırdığı toz, onları bir anlığına gizledi.

“Saf oluşturun!”

Selethen kendi Arridi dili yerine ortak dilde konuştu. Gözlemcilerin emirlerini anlamalarını istiyordu. Selethen’in emrini vermesiyle adamın işaretçi ekibi işe koyuldu. Etraflarındaki sandıklardan çeşitli renklerde üç bayrak seçerek onları

başlarının üzerine kaldırdılar. Ardından -önceki gibi- dalgalanan kare kumaş parçalarını hızla yere indirdiler.

Bununla süvariler yeniden hareketlendiler. İki sıranın arka ucundaki atlılar, iki yana doğru eşkin* adım ilerlemeye başladılar, önlerindeki de hemen onları takip ettiler. Yalnızca sıranın en başındaki iki atlı, olduğu yerde kaldı. Hızlı bir şekilde iki sıradan geniş bir süvari safı oluştu. Ardından hareket kesildi.

“Okçular öne!” dedi Selethen.

Daha fazla bayrak gösterilip gizlendi. Geniş safın iki ucundan on beşer süvari, atlarını hareketlendirdi, uçtakiler yanındakilerden daha fazla yol katetti ve iki uç kıvrılarak, öne çıkınca düz sıra bir boğanın boynuzlarını andırdı. Otuz adam yeni yerlerine geçerken uzun, ince mızraklarını eyerlerinin sağ tarafına tutturulmuş dar, deri halkalara yerleştirip, arkalarına uzanarak eyerlerinin sol tarafındaki taşıyıcılardan kısa yaylarını aldılar. Her biri, dizginleri atlarının boyunlarına bırakıp, omuzlarının üzerinden uzanarak sırtlarındaki kılıflardan bir ok çıkardı ve onu kirişe yerleştirdi. Bu art arda hareketler, sıranın iki ucunda bir dalgalanma yarattı.

Selethen başını kaldırıp bu ahenkli hareketleri merakla izleyen Toskan generale baktı. “Bu noktadan sonra bayraklar yerine borazanlarla işaret veriyoruz, General Aquilifer.”

Şatafatlı, beyaz deri bir zırh giymiş, uzun boylu, zayıf Toskan general, gözlerini aşağıdaki atlılardan ayırmadan başıyla onayladı.

“Bu mantıklı,” diye yorum yaptı. Şu ana kadar bayrak sinyalleri işe yaramıştı ancak adam, bir süvari hücumunun

* Atın dötrnalla tırıs arasındaki hızlı yürüyüşü. (Ç. N.)

kargaşası ve hareketliliği içinde bunların gözden kaçabileceğinin farkına varmıştı.

Selethen işaretçi ekibinden başka birine el hareketi yaptı ve adam, pirinç borazanı ağzına götürdü.

“İleri!” dedi Arridi komutan.

TA-TAAA! TA-TAAA! TA-TAAA!

Borazan öttü ve uzun sıra adım adım ilerlemeye başladı. Koşum ve teçhizatların şıkırtısı zayıf bir şekilde bayırda duyuldu.

“Eşkin adım,” dedi Selethen. Borazan yeniden öttü ve düz sıradaki atlılar hızlandı. Artık toynaklarının sert, çorak düzlükte çıkardığı sesler daha net duyuluyordu. Birliğin beş yüz metre kadar ilerisinde bir dizi kukla ve engel, sözde düşmanlarının yerini belirliyordu.

Üç yüz metre kala Selethen, borazancısına başıyla işaret verdi.

“Hücum,” dedi alçak sesle. Tavrı aşağıdaki atlıların coşkun eylemleri ve sesleriyle çelişiyordu.

TA-TAAAAAAA! TA-TAAAAAAA! TA-TAAAAAAA!

Üç uzatılmış borazan sesi, safı tam gaz harekete geçirdi. Toynak sesleri artık çok daha şiddetliydi ve izleyenler, sıranın ortasındaki atlıların uzun, bambu mızraklarını yere paralel gelecek şekilde indirirlerken attıkları savaş çığlıklarını duyabiliyorlardı. Uçlarda, silah arkadaşlarının birkaç metre önünden gitmeye devam eden okçular, kısa binici yaylarının kirişlerini çekip saldıılar.

Yayların sesleri hücum hâlindeki atların gümbürtüsünde kaybolup gitti ancak uçan oklar kara bir bulut gibi gözler

önündeydi, oklar hızla yükselip havada kavis çizerek düşman saflarına doğru alçaldılar.

Bu oklar hedefi henüz bulmadan bir yaylım ateşi daha yoldaydı. İkinci ok yağmuru sabit hedeflere saplanıp kuklaları dağıtarak, kalkanları ve silahları sağa sola saçarken bir üçüncü de peşindeydi.

Dış uçlardaki süvariler üçüncü ok yağmurunu atar atmaz, atlarını döndürüp, hücumdan uzaklaştırarak sıranın ortasını oluşturan yetmiş atlının arkasına geçtiler ve otuz metre kadar geride atlarını durdular. Onların geri çekilmesi durumunda gerekirse ortamı korumaya hazırlardı.

Sıranın ortasındakiler temsili düşmana daldılar; atları durdurup hasırdan kuklaları devirdiler, onları dürtüp, yaralayarak mızraklarının uçlarıyla şişlediler. Bazılarının mızrakları, eğreti yerleştirilmiş göğüs siperlerine saplanıp kaldı. Hemen uzun, kavisli süvari kılıçlarını çekip kuklaları parçalamaya, hasır dolguyu etrafa saçmaya başladılar.

Atlıların bir devinim ve aksiyonla çılgına dönmeleriyle Se-lethen kesin bir tavırla, “Geri çekil!” dedi.

TA-TA! TA-TA! TA-TA! TA-TA! TA-TA!

Kısa notalar, aldırış etmemenin imkânsız olduğu sürekli, sert bir ritimle öttü. Saldıran, yaralayan süvariler neredeyse anında atlarını döndürüp onları topukladılar. Yetmiş atlı topluca mücadeleden çekilerek geldikleri yoldan dörtünale döndüler. Onlar alanı boşaltırken otuz okçu, sahte düşmanın hırpalanmış saflarını iki yaylım ateşine daha tuttu. Ardından onlar da atlarını döndürüp yeniden silah arkadaşlarının her iki tarafındaki yerlerini aldılar. Genişleyen sıra başladığı noktaya vardığında Se-lethen, borazancısına bir bakış attı.

“Dur!” dedi ve borazancısı başıyla onaylayarak çalgısını bir kez daha ağzına götürdü.

TATA! TATA! TATA! TATA! TATA!

Israrlı bir şekilde yükselen bir dizi seri nota düzlükte yankılandı. Karşılığında atlılar dörtlüye giden atlarını yavaşlatarak durdurdular, onları oldukları yerde yüzleri geldikleri yönü gösterecek şekilde döndürdüler.

Selethen, “Rahat!” diye emir verdi. Mavi beyaz çizgili bir bayrak kaldırıldı, ileri geri sallandı, ardından hızlıca indirildi.

Atlılardan oluşan saf gevşedi, adamlar eğilip bineklerini okşayarak onlara övgü dolu sözler söylediler. Hücum nedeniyle heyecanlanıp hareketlenen atlar, başlarını sallayıp yelelerini savurdular, ardından yavaş yavaş sakinleştiler. Atların o dümdüz sırasını bozan sadece arada sırada yere vuran bir toynak oldu.

General Aquilifer gösteriyi izleyen Will’e döndü, “Çok etkileyici,” dedi.

Will başıyla onayladı. “Böyle düşünebileceğiniz aklımdan geçmişti.” Bir iki metre arkada, atı Sakar’ın üzerinde duran Maddie’ye gülümsedi.

Will ile Maddie, Araluen Kralı Duncan için diplomatik bir görevdeydi. Bir savaş komutanı olarak iktidara gelen Duncan, son zamanlarda diplomasi ve müzakere alanlarında özel bir yetenek sergilemişti. Araluen ile Skandiya arasındaki müşterek antlaşmanın -aslen Will’in aracı olduğu bir düzenlemeydi bu- faydalı sonuçlarını gördüğünden adam, başka güçlü milletler arasında anlaşma sağlamak için sürekli fırsat kolluyordu. Hedefi ülkesine yakın komşuları arasındaki anlayışı artırmak

ve fırsat gördüğü yerde güçlü müşterek savunma antlaşmaları yaratmaktı. Toskana ve Arrida gibi ülkelerin müşterek bir savunma pakıyla birleşmeleri, dünyada daha istikrarlı bir atmosfer yaratarak, dışarıdan gelecek saldırılara karşı etkili bir tampon görevi görecekti.

Elbette tüm ülkeler uygun aday değildi –örneğin İberyalılar güvenilmezlikleri ve kurnazlıklarıyla ünlüydü– fakat Duncan, iki güçlü orduyu bir potada eritip birleşik bir güç yaratma fırsatı gördüğünde bunu değerlendiriyordu.

Şu anda Toskana ve Arrida arasında test edilen düzenleme mükemmel bir örnekti. Her iki ülkenin de kendi sınırları dışında hırsları bulunmuyordu. Toskan ordusu -dünyadaki en iyi ağır silahlı piyadeleriyle- tesirli ve istikrarlı bir güçtü ancak eşit derecede etkili bir süvari kanadına sahip değillerdi. Bu da onların keşif kapasitesini sınırlayarak onları bir harekât esnasında kurulan pusulara ve sürpriz saldırılara karşı savunmasız bırakıyordu.

Arridi güçleriye büyük ölçüde hafif silahlı usta süvarilerden oluşuyordu ve Selethen'in az önce gösterdiği gibi, askerleri üst düzeyde disiplinliydi ve güçlü bir merkezî yönetimle kontrollü kalıyorlardı.

Aquilifer atını topukladı ve Selethen ile onun işaretçi ekibinin beklediği yere ağır ağır ilerledi. Will ile Maddie de birkaç metre geriden onu takip etti.

Aquilifer, Selethen'e yaklaşırken Arridi komutan, atın üzerinde hafifçe eğilerek, selam verip her zamanki zarif, akıcı karşılama hareketini yaptı; sağ elinin başparmağı ve işaret parmağıyla dudaklarına, sonra alnına ve tekrar dudaklarına dokundu.

Aquilifer bu jeste Toskan askerî selamıyla karşılık verdi, sağ kolunu avuç içi yere bakacak şekilde ileri uzattı.

“Bir çatışma esnasında adamlarınız üzerinde tam kontrol sağlıyormuşsunuz gibi görünüyor,” dedi Aquilifer.

Selethen başıyla onayladı. “Tabii, gerçek bir çatışmada bazı mesajlar şaşıyor ama genel olarak onların hareketlerini denetleyip değişiklikler için uyarı yapabiliyoruz.”

“Ve nizami bir geri çekilme için,” dedi Aquilifer.

Selethen evet der gibi başını bükte. “Ve ihtiyaç olduğunda nizami bir geri çekilme için.”

Toskan general başını birkaç kere salladı. “Bizim ihtiyacı-mız olan da bu,” dedi sesiyle memnuniyetsizliğini açığa vurarak. “Süvarilerimiz çeşitli komşu eyaletlerden toplanıyor fakat adamların disipline dair hiçbir fikirleri, az önce sergilediğiniz türden merkezî bir kontrolleri yok.”

Başını çevirip aşağıdaki düzlükte nizami duran süvarilere baktı.

“Aslına bakılırsa geçmişte, bir çatışmaya girdiklerinde, atlar dörtnala koşmaya başlar başlamaz tüm kontrolün ortadan kaybolduğunu gördüm. Düşman karşısında zafer kazanmaktan başka bir şey düşünmeyen kana susamış bir güruhtan farksız hâle geliyorlar.”

Selethen bir şey demedi. Toskan süvarilerini eleştirmeyecek kadar kibardı ancak kaldırdığı kaşı çok şey anlatıyordu.

“Bu tehlikeli olabilir,” dedi sonunda.

Aquilifer hararetle başını salladı. “Öyle. Çatışma aleyhlerine dönüp de geri çekilme işaretini dikkate almayı reddettiklerinde

ya da basitçe duymadıklarında, bozguna uğrayan birlikler görmüşlüğüm var. Yardımcı süvari kuvvetlerimiz güvenilirmez ve disiplinsiz. Çoğu generalimiz de onları kullanmak konusunda tereddüt ediyor.”

“Bu da hayatınızı zorlaştırıyordur,” diye yorumladı Seleten.

Aquilifer onun gözlerinin içine baktı. “Hem de nasıl. Ordumuz iyi eğitilmiş. Yüz yüze bir çatışmada hiçbir güç onlara karşı koyamaz ancak yetersiz, güvenilirmez süvariler ve güvenilir bir keşif yoksunluğu nedeniyle engelleniyoruz.”

“İşte bu nedenle Kral Duncan, iki ordunun birlikte çalışması gerektiğini düşündü. Her birinizde diğerinin eksikliği mevcut,” diye ekledi Will.

İki komutan eyerlerinin üzerinde dönüp ona baktılar ve Will devam etti. “General Aquilifer, sizler için keşif yapacak güvenilir, hareket hâlinde bir güce ihtiyacınız var ve sen Seleten, Toskana’nın ağır silahlı piyadelerinin gücünden faydalanabilirsin.”

“Toskana’nın piyadeleri demişken...” dedi Seleten belli belirsiz bir tebessümle.

Aquilifer atının üzerinde hafifçe dikeldi. “Evet, elbette,” dedi kararlı bir sesle. “Arridi dostlarımıza Toskan bir lejyonun nasıl çatışmaya girdiğini göstermenin vakti gelmiş olabilir.”

Selethen başışaretçisine döndü. “Adamları artık gönderebilirsin,” dedi.

İşaretçi başıyla onaylayıp bir dizi komut uyguladı. Süratle daha fazla bayrak gösterilip indirildi. Aşağıdaki düzlükte, Arridi süvariler atlarını döndürüp dört yüz metre kadar uzakta, çadırlarının bulunduğu hatta doğru onları tırıs yürüttüler.

İki komutan konuşurken bir grup işçi, alana inerek sahte düşman safının aldığı hasarı onarmaya koyulmuştu. Adamlar hasırları kuklaların içine geri tıkıyor, kalkanları yeniden dikeyliyor, mankenlerden oluşan sıraları genel anlamda düzene koyuyorlardı.

Adamlar işleri bitince alanı koşar adım terk ettiler. Onların gittiğini gören Aquilifer, yardımcılarından birine bir işaret çaktı. Yardımcı da yakınındaki kıvrımlı, uzun pirinç çalgısı omuzunda asılı bir borazancıya işaret etti.

Adam çalgısını ağızına götürüp tüm alanda çınlayan uzun, tiz bir nota öttürdü.

Bayırın tepesindeki gözlemciler, çizmelerin sıkı toprakta çıkardığı düzenli sesleri anında duydu. Üzerinde durdukları bayırın dibinden yarım lejyon Toskan piyade uygun adım düzlüğe çıktı.

Adamlar üç sıra hâlindeydi ancak gözlemciler izlerken, lejyonerler durup hızlıca arka arkaya üç saf oluşturdu. Adamların her biri sağ kalçaları üzerindeki bir kının içinde bulunan kısa bir Toskan kılıcı ve omuzlarından dizlerine kadar uzanan, vücutlarının büyük kısmını örten kare bir kalkanla silahlıydı.

Her birinin sol kalçası üzerinde neredeyse bir kılıç kadar uzun, ağır bıçaklı bir hançer asılıydı ve hepsi sağ omzuna uzun bir mızrak dayamıştı.

Bağırılan bir komut üç safı harekete geçirdi. Adamlar onlar için hazırlanan kukla ve kalkanlara doğru yürüyüşe geçtiler. Sabit, değişmeyen bir hızla hareket ediyor, saldırmak üzere acele etmiyor yahut koşmuyor, sadece uygun adım yürüyerek düzenlerini koruyorlardı. Güneş, metal zırhlarıyla miğferlerinden yansıyor.

Ölçülü, dikkatli ilerleyişleri, tüyler ürpertici bir tehdit taşıyordu. Düşman hattına yirmi metre kala aynı anda durdular. Ön sıradakiler sol ayaklarını ileri basarak geriye yaslandı, mızraklar fırlatılmaya hazır. Ardından bu ağır silahları atarak hemen sabit hızlarında ilerlemeye devam ettiler.

Mızraklar şiddetle düşman hattına çarptı. Keresteden kalkanlarla kuklalar bir kez daha devrildi, savunma safında geniş açıklıklar oluştu. Öndeki sıranın düşmana yakınlaşmasıyla ikinci sıradakiler, silah arkadaşlarının başlarının üzerinden mızraklarını savurup, savunmadakilerin arka saflarını vurarak daha fazla açıklık yarattılar.

İkinci sıradakiler, silahlarını attıktan sonra kısa kılıçlarını uzunca kalkanlarının arasındaki dar boşluklardan batıra çıkara kesip biçmekte, ağır mızrakların yağmuruna denk gelmeyen kuklaları parçalamakta olan silah arkadaşlarına aceleyle yetiştiler.

Islıkla verilen bir komutla birinci ve ikinci sıra yer değiştirdi ve evvelce çatışmaya müdahil olmayan ikinci sıra mücadeleye girdi. Önceden ön safta olanlar geri çekilince de üçüncü sıra ikinci sıranın yerini alıp, henüz kullanılmamış uzun mızraklarını yeni öncü safın başlarının üzerinden uzatarak, sağa sola batırıp saplayabildi.

Selethen başını sallayarak bu akıllıca manevrayı takdirle onayladı.

“Çok iyi,” dedi.

“İkinci sıranın ön sıraya ağırlığını nasıl verdiğine dikkat edin,” diye belirtti Aquilifer. “Silah arkadaşlarını sürekli ittirerek, düşmanda baskı yaratıp onları geri gitmeye zorluyor ve dengelerini bozuyorlar.”

Adam, borazancının dikkatini çekmek için elini kaldırdı ve sert bir sesle, “Temas kes!” dedi.

Borazancı hantal çalgısını ağzına götürüp bir dizi kısa nota öttürdü.

Lejyonerler, ikinci sıradakilerin elleri birinci sıradakilerin kemerlerinde olacak şekilde, onları anında geri geri yönlendirerek çatışmadan ayrıldı. Üçüncü sıradakiler daha hızlı hareket ederek, silah arkadaşlarına yolu açmak için hızla yanlara açıldı. Düşman hattından on beş metre uzaklaştıklarında durakladılar ve mızraklarıyla nişan alıp onları kukla ve kalkan saflarına savurdular.

Bir kez daha ağır silahların hedefi vurmasıyla saflarda geniş açıklıklar oluştu. Lejyonerler, silah arkadaşlarının yönlendirmesiyle düşman hattından yirmi metre kadar uzaklaşana dek çekilmeye devam ettiler. Ardından hep birlikte durdular; kalkanlar havadaydı, kılıçlarsa onların aralarındaki boşluklardan tehditkâr bir şekilde girip çıkıyordu.

Aquilifer diğerlerine, “Bu aşamada,” diye anlattı, “onlara bir kez daha ileri hareket emri verebilirim. Bir düşman kuvvetin morali, çoğu zaman bu noktada o kadar bozuk olur ki birkaç yüz ağır silahlı lejyonun yeniden üzerlerine geldiğini görmek onları kaçırmaya yeter.”

“Şaşırmadım,” dedi Seleten, kukla ve tahta kalkan safında, üzerlerine saplanmış mızrakların uzun, ağır gövdeleriyle cömertçe bezenmiş kocaman boşlukları inceleyerek. Adam etrafına bakınıp yakınında mızrağı sağ omzuna dayalı duran bir lejyoner gördü ve silahı göstererek adama yanına gelmesi için işaret etti.

“Ona bakabilir miyim?” diye sordu.

Lejyoner onay için hızlıca Aquilifer’a göz attı ve onayı almasıyla yaklaşıp uzun, ağır silahı Arridi lidere uzattı. Seleten onu almak için atın üzerinden eğildi ve ona ilgiyle bakarak silahı sağ eliyle tarttı.

Silahın kaba işçilikle yapıldığını gördü. Onu süslemek ya da görünüşünü zarifleştirmek için hiçbir çaba sarf edilmemişti. Gövdesi gelişigüzel şekil verilmiş basit bir dışbudaktandı, onu yontan aletin izleri apaçık görünüyordu. Kesiti kare şeklindeydi ve demir uç, bir tarafındaki yive yerleştirilmişti.

Selethen silahı deneyerek eliyle yine tarttı. Şaşırtıcı bir şekilde, kaba saba görünümüne rağmen silah, atış için gayet dengeliydi. Gövdesinde, demir ucun tahtayla birleştiği yerin hemen altında, kurşundan sıra hâlinde dört dolgu fark etti. Şüphesiz dengeyi sağlayanlar bunlardı.

Demir uç otuz santim uzunluğundaydı, tepesi yassıltılarak keskin bir bıçak hâline getirilmişti ve dibinde de bir kanca vardı. Uç, tahta gövdenin on beş santim kadar üzerine biniyordu, kerestedeki bir yive oturtulmuş, pirinç tel ve iki pirinç halkayla tutturulmuştu. Kereste üzerinde bunların etrafındaki yanık izlerine bakılırsa halkalar çok kızgınken yerleştirilerek soğumaya bırakılmıştı, soğurken de daralarak ucu sağlam bir şekilde yerine sabitlenmişti. Selethen düşünceli bir şekilde kaşlarını çattı. Uç, kolayca bükülebi-len yumuşak demirdendi.

Aquilifer, Arridi liderin ilgisini ve merakını fark etti. “Gösteriş için değiller. Onları çabuk ve basit bir şekilde yapıyoruz ki silahtarlarımız yüzlercesini yapabilsinler ve aynı zamanda onları hızlıca onarabilsinler.”

“Bu, yumuşak demir,” dedi Selethen soru sorar gibi.

Aquilifer başıyla onayladı. “Bükülsün diye. Mızrak bir kalkan ya da zırha saplandığında ucu içeri girer, gövdenin ağırlığı da demirin bükülmesine neden olur ve böylece gövde, yerde sürüklenerek kalkanı tutmayı ya da onunla manevra yapmayı zorlaştırır. Düşmanın mızrağı çıkarması gerekir ve o, bununla oyalanırken lejyonerler kılıçlarıyla işe girerler.”

“Dâhice,” dedi Selethen. Silahı, yanında duran askere geri verdi. “Kılıcına bakabilir miyim?”

Aquilifer onu, “Biz ona 'gladius' diyoruz,” diyerek düzeltti. “Mızrağa da 'pilum' deriz.” Başıyla askere izin verdi, asker de kılıcı kınından çıkararak onu kabzasından Selethen’e uzattı.

Arridi lider bunun farklı bir durum olduğunu hemen anladı. Kılıç basit ve sadeydi, kabzanın ardındaki uçta ağır pirinç bir topuz vardı. Eli koruyan kavrama yeri ağırdı ve iyi biçimlendirilmişti. Bıçaksa yüzeyi hafifçe mavimsi renkteki yüksek kalite çelikten yapılmıştı. Selethen kılıcın ağzını ve ucunu kontrol etti. Gladius, jilet gibi keskindi.

“Bu, bükülsün diye yapılmamış,” dedi.

Aquilifer donuk bir tebessümle karşılık verdi. “Elbette. Bu, bulunan en iyi çelikten yapıldı.”

Uzanıp fildişi bir kabza ve kavrama yerindeki gümüş süslemelerle daha gösterişli bir tasarıma sahip kendi kılıcını çekti.

“Benimkiyle aynı çelikten şekillendirildi, yalnızca süslü oyma ve kakmaları yok,” diye belirtti. “Kılıç bizim ana silahımız. Bükülüp, kırılmayan ya da körelmeyen kılıçlar isteriz. Bir de ağır zincir zırh ya da vücut zırhlarından sekmeyecek kılıçlar.”

Selethen, kılıcı daha yakından inceledi, başının üzerine savurdu, kesici bir dizi hareketle sağa sola salladı. Elinde âdetâ tüy gibi hafif olan kılıcın dengesi mükemmeldi.

“Ağzından daha çok ucunu kullanırsınız,” dedi Aquilifer.

“Fark ettim.” Selethen kılıcı tersten tutarak onu, yanı başındaki lejyonere kabzasından uzattı. “Teşekkür ederim,” dedi.

Asker kılıcı aldı, bıçağını dudaklarına götürerek onu saygıyla selamladı ve metalle derinin sürtünmesinden çıkan bir çınlamayla onu kınına geri koydu. Selethen’in atından uzaklaşarak yeniden teyakkuza geçti.

“Ne yaptığınızı biliyor gibisiniz,” dedi Selethen, Toskan generale. O da başını bükerek acımasızca gülümsedi.

“Bunu yeterince uzun zamandır yapıyoruz,” dedi Aquilifer. “Ama neden disiplinli bir süvari gücüne ihtiyacımız olduğunu da görebilirsiniz.”

“Sizin için bu ihtiyacı karşılayabileceğimizden eminim,” dedi Arridi lider. Gözucuyla Will’e bakarak Orman Muhafızı’na doğru olumlu anlamda başını salladı. Kral Duncan’ın talimatlarıyla Will, iki lideri tanıştırtarak taktik ve savaş biçimleriyle ilgili o günkü gösteriyi ayarlamıştı.

Will’in birkaç metre gerisindeki Sakar’ın üzerinde oturan Maddie, üç adam arasında geçen konuşmayı büyük bir ilgiyle dinledi. Araluen Prensesi olarak bir gün, iki dost güç arasında ortak bir savunma paktı müzakere etmekle görevlendirilebileceğini fark etti. Will’in asgari bir çabayla bunu çözmesinden etkilenmişti. Will iki generalin kendi birliklerinin becerilerini sergilemelerine müsaade etmişti. Bu sayede, her birinin ötekine gereken desteği sunabildiği net biçimde ortaya çıkmıştı.

“Göster, anlatma,” diye mırıldandı kız kendi kendine. Onun sesiyle Sakar kıpırdandı, başını savurup omzunun üzerinden arkaya, kıza doğru baktı. Kız onu sakinleştirmek için hızlıca boynunu okşadı.

“Kendi kendime konuşuyorum oğlum,” dedi alçak sesle ve Sakar’ın, ani gerginliği bedeninden attığını hissetti. Will, hareketlenmeyi fark ederek Maddie’ye bir kaşını kaldırdı. Kız onun bakışlarını yakalayıp başını iki yana salladı. Will başıyla onaylayarak kafasını çevirdi ve gözlerini bayırdan aşağı dikti.

Maddie onun baktığı yere baktı ve arkasında kırmızı tozdan bir iz bırakarak atıyla dörtnala yokuş yukarı gelen Toskan bir subay gördü. Aquilifer ile Seletthen de yeni gelenin farkına vardılar. Subay, Aquilifer’ın bir iki metre önünde paldır küldür durdu. Atı ayaklarını yere vurup homurdanıyor, gemini çekiştiriyordu. Atın binicisi sağ kolunu kaldırarak Toskan selamı verdi.

Aquilifer kendi sağ koluyla yaptığı daha gevşek bir hareketle geri selam verdi.

“Telaşlısın Brasos,” dedi. “Seni bu kadar endişelendiren nedir?”

Yeni gelen, sol omzunda asılı deri çantaya uzanıp, içinden rulo yapılmış bir parşömen çıkararak onu generale sundu.

“Efendim, kuzey sınırından acil bir mesaj var.”

Aquilifer rulo parşömeni alıp onu sarılı tutan mumdan mühre hızlıca göz attı ve mumu parçaladı.

“O zaman okusam iyi olur... acilen,” dedi.